

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010171
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4619010171.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného O. O., pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného O. O. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 22.06.2020, sp. zn. 1T/31/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 17.03.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný

O., narodený XX.XX.XXXX v H.,
trvale bytom T. XXX,

podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku
o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 23.04.2019 sp. zn. Pv 103/17/4406 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

potom ako dňa XX.XX.XXXX v F. na základe Zmluvy o prenájme motorového vozidla zo dňa XX.XX.XXXX fakticky prevzal za sumu 1.700,- Eur od splnomocneného zástupcu vlastníka vozidla O. M., S. XX, F., motorové vozidlo zn. N. XXXD GT, EČ: G S.:J modrej tmavej metalízy s tým, že ako osoba preberajúca úver a predmet financovania sa zaviazal pokračovať v splácaní úverovej zmluvy vo výške 350,- Eur ku poslednému dňu v mesiaci na číslo účtu držiteľa vozidla a zároveň sa zaviazal podpísať novú zmluvu dňa XX.XX.XXXX v G. s držiteľom a vlastníkom uvedeného vozidla, pričom však dňa XX.XX.XXXX v G. k písomnému uzavretiu novej zmluvy medzi O. O. a vlastníkom vozidla nedošlo, ale došlo k ústnej dohode O. O. so splnomocneným zástupcom vlastníka vozidla A. F., C. XXX, ktorej obsahom bolo, že Dohoda o prevzatí a pokračovaní Leasingovej zmluvy k predmetnému motorovému vozidlu bude O. O. zaslaná písomne dodatočne, a že O. O. do konca mesiaca október XXXX prevezme pokračovanie úveru za vozidlo a vykoná sa prepis vozidla, pričom splnomocnený zástupca vlastníka vozidla A. F. mu predmetné vozidlo ponechal na užívanie, a obžalovaný s uvedeným vozidlom odišiel do miesta svojho bydliska, kde ho užíval a dňa XX.XX.XXXX tu prevzal poštou zaslanú Dohodu o prevzatí a pokračovaní leasingovej zmluvy, na základe ktorej sa zmluvné strany mali písomne zaviazat', že predmet financovania t.j. motorové vozidlo továrenskej značky N. XXXD GT, EČ: G a tiež postúpenie úveru prevezme obžalovaný do 14 dní od doručenia a prevzatia tejto dohody, pričom v prípade ak sa vozidlo z akéhokoľvek dôvodu neprepíše na obžalovaného v dohodnutý termín alebo v prípade neuhradenia splátky sa stane táto zmluva neplatná a vozidlo mu bude odobraté, pričom obžalovaný

túto Dohodu o prevzatí a pokračovaní leasingovej zmluvy nepodpísal a nezaslal ju so svojim podpisom späť splnomocnenému zástupcovi A. F. a ani uvedené vozidlo nevrátil späť vlastníkovi vozidla, vozidlo naďalej užíval, hoci A. F. ho ešte dňa XX.XX.XXXX cestou SMS správy žiadal o vrátenie vozidla prípadne zaplata sumy 1.000,- Eur, a následne hoci vedel, že na to nie je oprávnený, nakoľko nie je vlastníkom vozidla a ani na takýto úkon nie je vlastníkom vozidla splnomocnený, v presne nezistenom čase dňa XX.XX.XXXX v T. Zmluvou o prenájme motorového vozidla zo dňa XX.XX.XXXX predmetné motorové vozidlo postúpil za sumu 500,- Eur osobe vystupujúcej pod menom Y. Y. W., O.. Y. M.. W., Z.. U. nr. X bl. B F., Y., a týmto vlastníkovi motorového vozidla zn. N. XXXD GT, EČ: G L.. Z. O., narodenej XX.XX.XXXX, bytom G. - O., ul. O. XXX/XXX spôsobil škodu vo výške 17 500,- Eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku sa poškodená L.. Z. O., narodená XX.XX.XXXX, bytom G. - O., ul. O. XXX/XXX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný O. O. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na skutkovom základe, že:

potom ako dňa XX.XX.XXXX v F. na základe Zmluvy o prenájme motorového vozidla zo dňa XX.XX.XXXX fakticky prevzal na sumu 1.700,- Eur od splnomocneného zástupcu vlastníka vozidla O. M., S. XX, F., motorové vozidlo zn. N. XXXD GT, EČ: G S.:J modrej tmavej metalízy s tým, že ako osoba preberajúca úver a predmet financovania sa zaviazal pokračovať v splácaní úverovej zmluvy vo výške 350,- Eur ku poslednému dňu v mesiaci na číslo účtu držiteľa vozidla a zároveň sa zaviazal podpísať novú zmluvu dňa XX.XX.XXXX v G. s držiteľom a vlastníkom uvedeného vozidla, pričom však dňa XX.XX.XXXX v G. k písomnému uzavretiu novej zmluvy medzi O. O. a vlastníkom vozidla nedošlo, ale došlo k ústnej dohode O. O. so splnomocneným zástupcom vlastníka vozidla A. F., C. XXX, ktorej obsahom bolo, že Dohoda o prevzatí a pokračovaní Leasingovej zmluvy k predmetnému motorovému vozidlu bude O. O. zaslaná písomne dodatočne, a že O. O. do konca mesiaca október XXXX prevezme pokračovanie úveru za vozidlo a vykoná sa prepis vozidla, pričom splnomocnený zástupca vlastníka vozidla A. F. mu predmetné vozidlo ponechal na užívanie a obžalovaný s uvedeným vozidlom odišiel do miesta svojho bydliska, kde ho užíval a dňa XX.XX.XXXX tu prevzal poštou zaslanú W. o prevzatí a pokračovaní leasingovej zmluvy na základe ktorej sa zmluvné strany mali písomne zaviazat', že predmet financovania t.j. motorové vozidlo továrenskej značky N. XXXD GT, EČ: G a tiež postúpenie úveru prevezme obžalovaný do XX dní od doručenia a prevzatia tejto dohody, pričom v prípade ak sa vozidlo z akéhokoľvek dôvodu neprepíše na obžalovaného v dohodnutý termín alebo v prípade neuhradenia splátky sa stane táto zmluva neplatná a vozidlo mu bude odobraté, pričom obžalovaný túto Dohodu o prevzatí a pokračovaní leasingovej zmluvy nepodpísal a nezaslal ju so svojim podpisom späť splnomocnenému zástupcovi A. F. a ani uvedené vozidlo nevrátil späť vlastníkovi vozidla, vozidlo naďalej užíval, hoci A. F. ho ešte dňa XX.XX.XXXX cestou SMS správy žiadal o vrátenie vozidla prípadne zaplata sumy 1.000,- Eur a následne hoci vedel, že na to nie je oprávnený, nakoľko nie je vlastníkom vozidla a ani na takýto úkon nie je vlastníkom vozidla splnomocnený, v presne nezistenom čase dňa XX.XX.XXXX v T. Zmluvou o prenájme motorového vozidla zo dňa XX.XX.XXXX predmetné motorové vozidlo postúpil za sumu 500,- Eur osobe vystupujúcej pod menom Y. Y. W., O.. Y. M.. W., Z.. U. nr. X bl. B F. Y., a týmto vlastníkovi motorového vozidla zn. N. XXXD GT, EČ: G L.. Z. O., narodenej XX.XX.XXXX, bytom G. - O., ul. O. XXX/XX spôsobil škodu vo výške 17 500,- Eur.

Za to mu bol podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák., nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej L.. Z. O., narodenej XX.XX.XXXX, bytom G. - O., ul. O. XXX/XX, v sume 17.500 (sedemnásttisíc päťsto) eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú L.. Z. O., narodenú XX.XX.XXXX, bytom G. - O., ul. O. XXX/XX, odkázal so zvyškom jej nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie čo do všetkých jeho výrokov, ktoré písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania namietal, že súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a nesprávne rozhodol, predovšetkým vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku, čím sa dopustil porušenia ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku, napokon i že mu uložil neprimeraný trest. Mal za to, že vo vzťahu právnej kvalifikácii trestného činu sprenevery, ktorého sa mal dopustiť, bolo vykonané nedostatočné dokazovanie, teda neboli vykonané také dôkazy, ktoré by ho bez všetkých pochybností usvedčovali zo spáchania skutku, jediným priamym dôkazom, ktorý zároveň spochybňuje, je výpoveď poškodenej. Uviedol, že zo spáchania trestného činu sa necíti byť vinný, úmyselne si neprisvojil cudziu vec jemu zverenú, konkrétne predmetné motorové vozidlo a nenaložil s ňou v rozpore s účelom, na ktorý mu bola daná vec zverená. Konal v najlepšom vedomí podľa požiadaviek do veci zainteresovaných osôb, nikomu nechcel spôsobiť žiadnu škodu. Podotkol, že svedok O. M. mal nepochybne plnú moc na všetky úkony týkajúce sa motorového vozidla vrátane jeho predaja, nevie prečo tak neučinil v Rožňave pri odovzdaní motorového vozidla. Ďalej uviedol, že z výpovede svedka A. F. jednoznačne vyplýva, že jeho zámerom bolo prediť predmetné motorové vozidlo, resp. postúpiť spotrebiteľský úver inej osobe. Podotkol, že následne došlo k celému radu neštandardných a metúcich údajov zo strany tohto svedka - mal vyhotoviť dohodu o prevzatí a pokračovaní leasingovej zmluvy, pričom z vykonaného dokazovania možno jednoznačne deklarovať, že na predmetné motorové vozidlo nebola uzatvorená leasingová zmluva a že jeho majiteľom je Ing. Z. O. a nie leasingová spoločnosť, tiež je zrejmé, že ak chcel svedok F. postúpiť leasingovú zmluvu, potreboval by súhlas leasingovej spoločnosti, resp. súčinnosť financujúceho peňažného ústavu pri postupovaní zmluvy o spotrebnom úvere, čo však vo vzťahu k nemu neuviedol. Tiež mal za to, že ak svedok F. disponoval splnomocnením od vlastníka vozidla na jeho predaj, neobstojí jeho tvrdenie, že k prepisu vozidla a spísaniu novej zmluvy nemohlo prísť v ten istý deň, ako mu svedok O. M. odovzdal predmetné motorové vozidlo. Poukázal tiež na otázku relevantnosti a platnosti splnomocnenia udeleného L. Z. O. vo vzťahu k postúpeniu práv a povinností zo zmluvy o spotrebnom úvere, keďže takýto úkon bez súčinnosti peňažného ústavu nie je možné urobiť. Vo vzťahu k výroku o treste namietal nezistenie žiadnej poľahčujúcej okolnosti, keďže pred spáchaním trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu viedol riadny život, napokon považoval uložený trest za neprimeraný a neúčelný.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý o to požiadal.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí poukázal na písomné odôvodnenie podaného odvolania. Nad jeho rámec uviedol, že súd I. stupňa v napadnutom rozsudku neuviedol akým spôsobom došlo v zverení motorového vozidla obžalovanému. Osoba, ktorá mala zveriť motorové vozidlo obžalovanému, nedisponovala možnosťou prepisu na tretiu osobu. V prípade ak vznikli na základe vykonaného dokazovania pochybnosti ohľadne zvereného motorového vozidla obžalovanému, takéto pochybnosti nemohli byť vyhodnotené v neprospech obžalovaného a mala byť uplatnená zásada in dubio pro reo. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a obžalovaného oslobodiť.

Zástupkyňa krajského prokurátora odvolanie obžalovaného nepovažovala za dôvodné. Súd I. stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd I. stupňa vysporiadal aj s obranou obžalovaného. Plne sa stotožnila so skutkovými ako aj právnymi závermi súdu I. stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku. V konečnom návrhu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd I. stupňa v rámci procesného postupu na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Napriek vyššie uvedenému, po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok, hoci je odôvodnený v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por., je potrebné zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por., pretože napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona.

Súd I. stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, keďže mal preukázané, že tento sa stal, má znaky prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a že tento spáchal obžalovaný.

V odôvodnení rozhodnutia súd I. stupňa uviedol, že z vykonaného dokazovania zistil, že obžalovanému bolo predmetné motorové vozidlo splnomocnencom vlastníčky vozidla zverené za účelom následného vykonania prepisu vozidla, na ktorom sa dohodli spolu so svedkom F., ku ktorému malo dôjsť tak, že obžalovaný podpíše zmluvu, ktorú mu F. aj zaslal poštou dňa 28.10.2016 a ktorú nepodpísal, a teda že skutkovú podstatu prečinu sprenevery vo všetkých jej znakoch naplnil tým, že si jemu zverené vozidlo, ktoré nebolo jeho majetkom, o čom mal vedomosť, bez súhlasu vlastníka vozidla prisvojil a vozidlo následne za odplatu 500 eur odovzdal úplne cudzím nestotožneným osobám a tým spôsobil väčšiu škodu v rozsahu 17.500 eur, predstavujúcu cenu vozidla. Konanie obžalovaného vyhodnotil ako úmyselné, keďže mal za to, že tento svojím konaním - prisvojením si veci, ktorá mu bola zverená a spôsobením väčšej škody chcel porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom. Skutkovú vetu modifikoval v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania na návrh prokurátora v časti „osobe vystupujúcej pod menom Y. Y. W., O.. Y. M.. W., Z.. U. nr. X bl. B F. Y.“ (v obžalobe v znení „osobe Y. Y. W., O.. Y. M.. W., Z.. U. nr. X bl. B F. Y.“).

V prejednávanej trestnej veci bolo od začiatku trestného stíhania potrebné vykonať dokazovanie k objasneniu základných skutkových otázok vyplývajúcich z ustanovenia § 119 Tr. por., primárne však otázku, či sa skutok stal a či má znaky trestného činu (písm. a/ citovaného ustanovenia).

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa názoru odvolacieho súdu odsudzujúci výrok rozsudku súdu I. stupňa nie je správny a zákonný a nemá ani dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch. Krajský súd sa tak čiastočne stotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného a napriek záveru, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa bolo preukázané spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (resp. v znení modifikácie skutkovej vety súdom I. stupňa), konštatuje, že výsledky tohto dokazovania zároveň neumožňujú urobiť záver o tom, že boli naplnené znaky objektívnej a subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. a v dôsledku tohto ani znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 213 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Podľa § 8 Tr. zák. trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa dopustí páchatel', ktorý si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak väčšiu škodu.

Podľa § 130 ods. 3 Tr. zák. zverenou vecou sa na účely tohto zákona rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel' na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť.

Podľa § 130 ods. 4 Tr. zák. prisvojením veci sa na účely tohto zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou.

Prisvojenie si cudzej veci, ktorá bola páchatel'ovi zverená, tvorí objektívnu stránku skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, ktorá je jeho obligatórnym znakom. Z obsahu spisového materiálu, a to ako listinných dôkazov tak výpovedí svedkov a obžalovaného, vyplýva, že bolo jednoznačne v záujme poškodenej (a to i prostredníctvom splnomocneného zástupcu) postúpiť úver viažuci sa na predmetné motorové vozidlo, a teda i predať motorové vozidlo napriek tomu, že zmluva zo dňa 14.10.2016 bola označená ako zmluva o prenájme motorového vozidla. Uvedené vyplýva i zo znenia Dohody o prevzatí a pokračovaní leasingovej zmluvy, adresovanej svedkom A. obžalovanému na podpis, ku ktorému už nedošlo. Je zrejmé, že obžalovaný na základe tejto zmluvy (respektíve predošlej ústnej dohody) zaplatil potrebnú zábezpeku v sume 1.700 eur, na základe ktorej skutočnosti svedok O. M. ako účastník predmetnej zmluvy motorové vozidlo obžalovanému odovzdal. Motorové vozidlo preto nie je možné v zmysle vyššie citovaného ustanovenia Trestného zákona považovať za zverenú vec, keďže obžalovaný nepochybne nevstupoval do zmluvného vzťahu za účelom jeho užívania zatiaľ čo toto vozidlo bude naďalej vo vlastníctve inej osoby, ani mu nebolo odovzdané za účelom plnenia určitých úloh, podmienené jeho použitím len na dohodnutý účel, resp. za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. Rovnako nemožno ustáliť záver, že by obžalovaný predmetné motorové vozidlo odňal z dispozície jeho vlastníka, resp. splnomocnenej osoby bez jeho súhlasu, keďže splnil podmienky uzavretej zmluvy zo dňa 14.10.2016, teda zaplatil zábezpeku vo výške 1.700 eur, bolo preukázané, že následne zaplatil i ďalších 100 eur a čo sa týka povinnosti splácania sumy 350 eur ku poslednému dňu v mesiaci, túto tiež preukázateľne splnil. Je zrejmé, že motorové vozidlo mu takto splnomocnení zástupcovia poškodenej dobrovoľne (respektíve po splnení podmienok prvotnej zmluvy) prenechali. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nedošlo k naplneniu obligatórných znakov skutkovej podstaty prečinu sprenevery už v jeho základnej skutkovej podstate, teda v zmysle § 213 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný svojím konaním nenaplnil jej objektívnu stránku.

I pri konštatovaní záveru, že by k naplneniu objektívnej stránky tohto trestného činu došlo, treba uviesť, že absentuje i jeho subjektívna stránka spočívajúca v úmyselnom zavinení. Je totiž zrejmé, že zo strany svedkov O. M. a A. F., ktorí konali v mene poškodenej L.. Z. O., ako napokon i zo strany samotnej poškodenej došlo pri uzatváraní zmluvného vzťahu k rade zmätočných úkonov. Z výpovede splnomocneného zástupcu spoločnosti C. Y. Z., a.s., vyplýva, že s predmetným motorovým vozidlom ako predmetom záložného práva po uzavretí úverovej zmluvy nebolo možné nakladať v zmysle jeho prevodu na inú osobu, pokiaľ nedôjde k úplnému splateniu poskytnutého úveru, teda poškodená celkom zrejme konala s vedomím, že motorové vozidlo nemôže právne účinne predať inej osobe, keďže tento prevod preukázateľne neriešila s uvedenou spoločnosťou, ktorá jej úver poskytla. Zároveň nekonala s potrebnou odbornou starostlivosťou, keď v zmluve o prenájme motorového vozidla zo dňa XX.XX.Q. sa nijak nespomínajú jej identifikačné údaje ako vlastníčky vozidla, napriek tomu, že svedok O. M. konal ako splnomocnenec poškodenej, teda mal konať v jej mene (§ 22 Občianskeho zákonníka). Ďalším z radov zmätočných úkonov bolo podmienenie platnosti pôvodnej zmluvy podpísaním novej zmluvy v ten istý deň, ku ktorej však nedošlo celkom zrejme bez zavinenia obžalovaného, keďže ešte v ten deň (14.10.2016) sa tento stretol so svedkom A. F., ktorému aj v súlade so zmluvou zaplatil 100 eur. Splátku 350 eur obžalovaný zaplatil dňa 28.10.2016, teda do skončenia kalendárneho mesiaca, taktiež v súlade so zmluvou. Deň predtým však z neznámych dôvodov svedok A. F. žiadal prostredníctvom sms komunikácie od obžalovaného 1.000 eur, a to týždenne, do prepisu auta, pod hrozbou neplatnosti pôvodnej zmluvy a to i napriek tomu, že Dohodu o prevzatí a pokračovaní leasingovej zmluvy svedok A. F. poslal na poštovú prepravu až XX.XX.XXXX a do dispozície obžalovaného sa táto dostala až dňa XX.XX.XXXX. Čo sa týka postúpenia vozidla tretej osobe obžalovaným zmluvou zo dňa XX.XX.XXXX, krajský súd považoval toto konanie obžalovaného za konanie v dobrej viere a považoval na rozdiel od súdu I. stupňa za dôveryhodnú jeho výpoveď v tom smere, že ohľadom predaja vozidla ho kontaktovala táto tretia osoba, sám nijaký inzerát nedával, a vozidlo predal v domnienke, že si ho pýta späť samotný svedok A. F., čo odvodzuje najmä zo skutočnosti, že druhú zmluvnú stranu obžalovaný zaviazal na splácanie úveru na účet majiteľa vozidla, teda poškodenej L.. Z. O..

Na základe uvedených skutočností, po ustálení, že skutok nie je trestným činom, pre ktorý je obžalovaný žalovaný, keďže nie sú naplnené obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., taktiež nezistiac dôvod na postúpenie veci príslušnému orgánu na prejednanie priestupku, služobného či disciplinárneho previnenia, krajský súd konštatuje, že vzťah medzi obžalovaným a poškodenou nepochybne spadá do sféry súkromného - občianskeho práva, a teda všetky sporné práva a povinnosti, ktoré vnikli medzi týmito subjektmi na základe vyššie uvedených zmlúv, nemožno riešiť prostriedkami trestného práva, ale tvoria predmet súkromnoprávných otázok.

S poukazom na uvedené preto krajský súd zistil, že obžalovaného je nutné v zmysle § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodiť spod obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 23.04.2019 sp. zn. Pv 103/17/4406 z dôvodu, že žalovaný skutok nie je trestným činom. Po takomto postupe poškodenú s poukazom na § 288 ods. 3 Tr. por. obligatórne odkázal s jej riadne a včas uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.